

Wzorzec FCI nr 209 /16.02.2011

TERIER TYBETAŃSKI

Wersja polska: luty 2011

POCHODZENIE: Tybet.

PATRONAT: Wielka Brytania.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 13.10.2010

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 9: Psy ozdobne i do towarzystwa.

Sekcja 5: Rasy tybetańskie.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Pomimo nazwy, pies ten nie jest terierem, ale pasterzem, a także stróżem, towarzyszącym karawanom kupieckim w drodze do i z Chin. W pracy sprawdza się nie dzięki wielkości, ale skutkiem respektu, jaki wzbudza – uważany jest bowiem za prawdziwego Świętego Psa Tybetu. Mówi się, że ma on usposobienie jeszcze żywsze od innych psów tybetańskich z grupy 9; łączy talenty, energię i entuzjazm małego psa stróżującego z wyglądem miniaturowego owczarka staro angielskiego.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Krzepki, średniej wielkości; długowłose, o kwadratowej sylwetce.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia od stawu barkowego do nasady ogona równa wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Żywy, o łagodnym usposobieniu. Lojalny towarzysz, o miłym sposobie bycia. Przyjacielski, czujny, inteligentny, odważny i skory do zabaw; ani gwałtowny, ani skłonny do bójek. Powściągliwy w stosunku do obcych.

GŁOWA:

Dobrze okryta długim włosem, opadającym nad oczy, ale nie zakrywającym ich ani nie utrudniającym widzenia. Na zuchwie mała, nieprzesadnie obfita broda. Wyraz rezolutny.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Średniej długości; nie szeroka, ani nie toporna; lekko zwężająca się w linii od uszu ku oczom. Nie wypukła, ale i nie całkiem płaska między uszami.

Stop: Zaznaczony przed oczami, ale nie przesadnie.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny.

Kufa: Mocna. Odległość od oka do końca nosa odpowiada odległości od oka do potylicy.

Uzębienie: Dobrze rozwinięta zuchwa. Siekacze ustawione w lekkim łuku, rozstawione równo i osadzone prostopadle do szczęki i zuchwy. Zgryz nożycowy lub ciasny przodozgrzyz.

Policzki: Łuki jarzmowe dobrze zaznaczone, jednak nie przesadnie wystające.

Oczy: Duże, okrągłe; nie wypukłe i nie zapadnięte; rozstawione dość szeroko; ciemnobrązowe. Obwódki oczu czarne.

Uszy: Zwisające, noszone niezbyt blisko głowy, stosunkowo wysoko osadzone; w kształcie litery V; niezbyt duże, obficie owłosione.

SZYJA:

Mocna, umięśniona, średniej długości, tak, aby głowa była noszona powyżej grzbietu, a cała sylwetka była ładnie wyważona. Płynnie przechodzi w łopatki.

TUŁÓW:

Dobrze umięśniony, zwarty i silny.

Grzbiet: Prosty.

Łędźwie: Krótkie, lekko wysklepione.

Zad: Prosty.

Klatka piersiowa: Sięga łokcia. Dobrze ożebrowana, żebra dość wysklepione.

OGON:

Średniej długości; dość wysoko osadzony; zakręcony nad grzbietem; wesół noszony. Bardzo obficie owłosiony. Złamanie przy końcu występuje bardzo często i jest dopuszczalne.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Obficie owłosione.

Łopatki: Długie, dobrze kątowne.

Ramię: Długie, skośne.

Przedramię: Kończyny proste i równolegle ustawione.

Nadgarstki: Trochę nachylone w stosunku do podłoża.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Obficie owłosione, dobrze umięśnione. Dobre kątownie stawów kolanowych i krótkie śródstopie zapewniają silny napęd i prostą linię grzbietu.

Stawy kolanowe: Dobrze ukątowane.

Stawy skokowe: Niskie.

Łapy: Duże, okrągłe, obficie owłosione, z włosami między palcami i opuszkami. Pies stoi pewnie na opuszkach łap; łapy nie są wysklepione.

CHÓD/RUCH:

Płynny, bez wysiłku; dobry wykrok; mocna akcja kończyn tylnych. W stępie i klusie kończyny tylne podążają za przednimi i nie powinny być stawiane do wewnątrz, ani na zewnątrz.

SZATA

SIERŚĆ: Dwuwarstwowa. Podszerstek delikatny i wełnisty. Włos okrywowy obfity, delikatny, ale nie jedwabisty czy wełnisty; długi. Szata prosta lub falista, ale nie lokowata.

MAŚĆ: Biała, złocista, kremowa, szara lub dymna, czarna, łaciata lub trójbarwna. Praktycznie dopuszczalna jest każda maść, z wyjątkiem czekoladowej lub wątrobianej.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 36 -41 cm; suki nieco mniejsze.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Każdy pies, wykazujący wyraźne wady budowy lub zaburzenia charakteru powinien być zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.